

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415205045
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415205045.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, proti povinnej: F. M., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX D. N. S., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.987,62 Eur s prísl., vedenej pod sp. zn. EX 7417/15 súdnou exekútkou Mgr. Janou Virličovou, Exekútorský úrad so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5Er/269/2015-26 zo dňa 26. júna 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu oprávneného, uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5Er/269/2015-26 zo dňa 26. júna 2015 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 5Er/269/2015-26 zo dňa 26. júna 2015 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte „Exekučný poriadok“). Po preskúmaní podmienok exekučného konania dospel k záveru, že rozhodcovská doložka v čl. 10.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 12. marca 2012 medzi účastníkmi konania je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Namietal odvolacie dôvody podľa § 205 odsek 2 písm. a), d), e), a f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Súd prvého stupňa vychádzal podľa názoru odvolateľa pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., účastník dôkazy bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, súd odňal účastníkovi konania - oprávnenému možnosť konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodoval v tej istej veci, v ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Uvedeného sa podľa názoru odvolateľa prvostupňový súd dopustil prekročením zákonných limitov pre skúmanie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia, a to skúmaním iných listín ako pripúšťa výslovné znenie zákona v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného ustanovenia exekučný súd nemá oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku, môže skúmať len žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ďalej má za to, že rozhodnutie nie je dostatočne zdôvodnené v tom zmysle, ako súd dospel k záverom v ňom uvedeným. V predmetnom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd

konajúci o opravnom prostriedku, ale práve a len ako exekučný súd. Skúmaním rozhodcovskej doložky exekučný súd nerešpektoval prekážku rozsúdenej veci. Exekučnému súdu nie je možné priznať väčší rozsah vecnej preskúmvavej pôsobnosti než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. Odvolateľ ďalej uviedol, že exekučný súd prekročil aj zákonné limity pre skúmanie exekučného titulu podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“). Exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Banka ako právny predchodca oprávneného uzavrela s povinnou v súlade so ZoRK platnú rozhodcovskú doložku. Poukázal na to, že je tu prekážka „res iudicata“ a uvedeným konaním súdu dochádza k porušeniu článku 2 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na to, že ako právny nástupca Poštovej banky, a.s., bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona. Poštová banka, a.s. postupovala v súlade s § 93b zákona o bankách, ktorý jej ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť neprijať túto zákonom stanovenú ponuku. Uviedol tiež, že exekučný súd nesprávne aplikoval § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a porušil § 153 ods. 1 O.s.p. Absentujú akékoľvek dôkazy pre právne závery uvedené v rozhodnutí. Exekučný súd sa nijako nevysporiadal s odlišným právnym názorom, ktorý majú iné súdy tohto istého stupňa, dokonca samotný exekučný súd. Nijako nezodôvodnil tento odlišný postup. V prípade, ak by zmluva neobsahovala rozhodcovskú doložku, ktorá je v konečnom dôsledku vôľou oboch strán, a konanie by prebehlo na „štátnom súde“, súd sa nevyjadril, akým iným spôsobom by si slabšia strana svoj osud v závažnej veci, akou by bol prípadný neskorší proces, dokázala náležite naplánovať. Poukázal ďalej na to, že v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom rozhoduje vždy trojčlenný senát, pričom jedného člena senátu si priamo vyberá každá strana sporu a takto sa podieľa i na výbere predsedajúceho člena senátu (rozhodcu). Rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné fyzické osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rôznych oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán, dlžníka ako spotrebiteľa nevynímajúc. Ani Občiansky súdny poriadok, ani Exekučný poriadok a ani ZoRK neposkytuje žiadnu oporu pre záver, že by exekučný súd mohol vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku rozhodovať ako súd konajúci vo veci samej, a teda napríklad vykonať vo veci samej dokazovanie alebo napríklad rozsudok zrušiť či zmeniť jeho výrok. Uviedol, že ak by prvostupňový súd zvažoval rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny akt, ktorý je súčasťou úniijného práva, je aktom výlučne sekundárnej povahy, ktorého priamy normatívny význam pre výklad národného zákona je výlučne indikatívny a v žiadnom prípade nie interpretačný. Taktiež nie je možné brať do úvahy judikatúru Európskeho súdneho dvora, nakoľko judikatúra vzťahujúca sa na rozhodcovské doložky všeobecne alebo na rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách, nie je voči jednotlivcom - a teda ani voči účastníkom tohto konania - bezprostredne záväzná. Ďalej tiež odvolateľ uviedol, že teóriu o eurokonformnom výklade právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku, ak pre to dáva národná judikatúra interpretačný priestor, a to spôsobom, ktorý je zlučiteľný s ústavnými požiadavkami právneho poriadku, ústavnými predpismi. Zákonodarstvo de lege lata žiadny takýto interpretačný priestor nedáva. Poukázal ďalej na to, že ide o porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy v skutkovo a právne obdobných veciach poverenie vydajú alebo zamietajú. Exekučný súd svojím postupom neprimerane zvýhodnil povinného na základe jeho postavenia a znemožnil uplatniť právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Poukázal ešte na súvisiace rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a na rozhodnutia iných všeobecných súdov. Na základe uvedeného odvolateľ žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

Dňa 01. decembra 2015 vrátil Krajský súd v Banskej Bystrici okresnému súdu vec bez rozhodnutia, nakoľko z predloženého spisu nebolo zrejmé, či odvolanie podal oprávnený, oprávnený v zastúpení BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. alebo bolo odvolanie podané spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Úlohou okresného súdu bolo vyzvať oprávneného na doplnenie neúplného podania - odvolania a po doplnení, resp. po márnom uplynutí lehoty na doplnenie podania, opätovne spis

predložiť spolu s opravným prostriedkom (podaným oprávnenou osobou) na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Dňa 18. januára 2016 bolo doručené exekučnému súdu podanie oprávneného zo dňa 05. januára 2016 označené ako „SPÄŤVZATIE NÁVRHU NA VYKONANIE EXEKÚCIE“. Oprávnený uviedol, že v zmysle § 38 ods. 3 Exekučného poriadku berie návrh na vykonanie exekúcie späť. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., rozhodol o pripustení späťvzatia návrhu a napadnuté uznesenie exekučného súdu podľa § 208 O.s.p. zrušil a konanie zastavil.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, ak keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 222 ods. 2 O.s.p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Návrh oprávneného zo dňa 05. januára 2016 odvolací súd posúdil v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p. ako späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený svojím dispozitívnym úkonom prejavil vôľu nebyť viac účastníkom exekučného konania a súd musí túto jeho vôľu rešpektovať. Od účastníkov nemožno žiadať, aby zotrvali vo svojom procesnom postavení proti svojej vôli.

Na základe dispozitívneho úkonu oprávneného, ktorý je podľa svojho obsahu späťvzatím návrhu na vykonanie exekúcie, súď podľa § 208 O.s.p. rozhodol o pripustení späťvzatia návrhu, napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušil a konanie zastavil.

Navrhovateľ žiadal, aby súď zároveň rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku. Vzhľadom na to, že vo veciach poplatkov je v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oprávnený rozhodovať ten orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon, bude úlohou exekučného súdu rozhodnúť o navrhovateľovej žiadosti o vrátenie zaplateného súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.